

alle Partier. Vi vilde selvfølgelig ikke føle os bundne til alle Enkelthederne i denne Overenskomst, naar den ikke kunde tiltrædes fra anden Side, men det var fra vor Side en Forudsætning, at Lovforslaget lige fuldt blev fremmet. Og saa maa man altid tage det Standpunkt at fastholde de Ændringer, man nu mener det forsvarligt at fastholde under den nuværende Situation, og kan man ikke faa dem gennemført i Tinget, kan man ikke faa dem gennemført, men Lovforslaget bør selvfølgelig gaa sin Gang uden Hensyn til, om en saadan Tilslutning fra alle Partiers Side i Folketinget kunde opnaas. Men naar nu den højtærede Landbrugsminister har udtalt sig saa forhaabningsfuldt, som hans Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse viser, gaar jeg ud fra, at han indenfor sit eget Parti har faaet at vide, at nu vil man være med til at fremme Lovforslaget, selv om der ikke fra alle Sider kan blive givet Tilslutning til de Ændringsforslag, som der i det oftnævnte Underudvalg var opnaaet Enighed om. Og hvis det er rigtigt, at Regeringspartiet nu ikke længere stiller den Betingelse, som Formanden for Udvalget har anført i Betænkningen, er der efter min Mening god Udsigt til, at Lovforslaget vil kunne gennemføres, i alt Fald her i Tinget. Og jeg tror, at det er overordentlig paakrævet, at dette Lovforslag, der nu paa tredje Aar skal behandles i Folketinget, bliver gennemført. Det er ganske vist, som den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen, saaledes, at der — hvis jeg maa citere den højtærede Ministers Udtalelse ordret — „siden Lovforslaget i Fjor blev fremsat, er en Del Fæste overgaaet til Selveje ved frivillig Overenskomst“, men til Trods for, at der er en Del Fæstegods, som er overgaaet til Selveje ved frivillig Overenskomst, er Lovforslagets Gennemførelse lige paakrævet, fordi Lovforslaget om den tvungne Afløsning tager Sigte paa at kunne gennemføre en Fæsteafløsning der, hvor det ikke er muligt at faa den gennemført ved frivillig Overenskomst — man har jo altid haft Lov til at afløse Fæste ved frivillig Overenskomst. Lovforslagets Nødvendighed er altsaa i og for sig lige stor for alle dem, som af den ene eller den anden Grund ikke har kunnet faa deres Fæste afløst frivilligt, de er lige daarligt stillede, selv om der er Masser af Fæstere, der har kunnet opnaa en efter deres Opfattelse tilfredsstillende Ordning. Jeg tror derfor, at den højtærede Minister ikke har Ret, hvis han ved denne Udtalelse mener at

kunne give ligesom Udtryk for, at nu er det maaske ikke længere saa nødvendigt at faa denne Lov. Thi den er lige nødvendig, den er lige paakrævet, og Venstre er lige interesseret i at faa Loven gennemført, naar der nu, som jeg haaber, altsaa ogsaa fra Regeringspartiet er kommet de fornødne Betingelser til Stede for at kunne faa Loven gennemført.

Det ligger ret naturligt for mig, da jeg nu er inde paa, hvad Landbrugsministeren har sagt om de frivillige Afløsninger, som er foregaaet, et Øjeblik at minde om — jeg kunde ogsaa sige vende tilbage til — den lille Forhandling, som fandt Sted her i Foraaret, da vi behandlede Tillægsbevillingsloven, vedrørende Udstykningsforeningernes eller en bestemt Udstykningsforenings Forhold eller Virksomhed med Hensyn til frivillig Afløsning af Fæste. Jeg brugte den Gang den Vending — og jeg glædede mig over, at den yderligere blev understreget af den højtærede Finansminister —, at med mine Udtalelser vilde jeg ikke i mindste Maade kritisere den Virksomhed, den paagældende Forening havde udført, men jeg vilde have det Spørgsmaal klaret, hvorvidt det, som nogle sagde, forholdt sig rigtigt, at Udstykningsforeningen havde ved denne Fæsteafløsning benyttet sig af den gældende Lovs Regler om Fri-tagelse for Stempel- og Tinglæsningsgebyrer saaledes, at de heller ikke havde betalt Stempel- og Tinglæsningsgebyrer ved de Handler, som var afsluttede med Hensyn til Fæsteafløsning, men havde hævdet, at Forholdet faldt ind under Loven af 11. April 1916 om Laan til Udstykning af større Landejendomme. Det havde jeg imidlertid Lejlighed til at gøre nærmere Rede for i Foraaret, da vi behandlede dette Spørgsmaal, saa jeg skal ikke komme tilbage til selve disse Bestemmelser. Den højtærede Minister var den Gang enig med mig i, at den Omstændighed, at det var Udstykningsforeningen, der, som den højtærede Minister udtalte, optraadte som Mellemand, ikke i mindste Maade berettigede dem til at faa Stempelbegunstigelse, Ministeren var i saa Henseende ikke enig med det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen), der er Medlem af den paagældende Udstykningsforening, idet denne mente, at da der var Tale om en samfundsnyttig Gerning, burde man give denne Stempelbegunstigelse. Den højtærede Minister var enig med mig i, at dette Forhold kom ikke i Betragtning, man maatte holde sig til Lovens Bestemmelser, og den højtærede Minister udtalte, at der havde